

Κραυγών.—Στ. 26, Ἡ γῆ τοῦ Κίτρου καλεῖται.] Οὐ τοῦ Στράβωνος, ἀλλὰ τοῦ Χρησομάχειογράφου εἶναι τὰ ρήματα ταῦτα ὄρθως ἐσημειώσαντο οἱ κριτικοί. Τὸ γέρο Κίτρον ὄνομα (οὐ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σώζεται πόλις) υεώτερόν ἐστι τοῦ Στράβωνος. **Κίτρον**, Citium, κατὸ δύο μέρεις ὁ Στράβωνις συναρμάσσεις Τίτος Διούδεος.—Στ. 27, Πόλις.] **Γράφεις**, Πόλεις, καθάδι μιώριδων εἰς τῷ οἰκείῳ τόπῳ (Μέρ. Γ, σελ. 578).

ΣΕΛΙΔ. 60, στ. 21, Επιχειρούχοι, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, **Κιδνατσαί**, ἀλλὰ τὸ τῆς γῆς.—Στ. 29, Ιφιάμαντα.] **Ἐγράψας**, ὡς φέρεται παῖς Όμηρος, ΑΤ, λαμπτιθάμαντα.

ΣΕΛΙΔ. 61, στ. 29, Ακραθώνες.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, **Ἀκροθώνες**, ὁ προσίλετος εἴς ΕΔ, ΑΤ, Ακρεσθώνες, ὁ Γερομηνός ἐκδότης.

ΣΕΛΙΔ. 62, στ. 4, Πόλεως.] **Πατρίδος**, ὥρσιλεν εἰπεῖν, ή γοῦν ἄμφω συνάρτης, Πόλεως, πατρίδος.

ΣΕΛΙΔ. 63, στ. 2, Ή ὑπέρκειται.] **Γράφεις**, Ή; ὑπέρκειται, ὡς μιώριδων εἰς τῷ οἰκείῳ τόπῳ (Μέρ. Γ, σελ. 582).—Στ. 4, Ρηγίνα... Εργένος.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, **Ριγινία...** Εργένων.—Στ. 18, Μασσογεία.] **Γρ. Μεσογεία.**—Στ. 19, Τεταράκοντα.] **Τυπογραφίκον** ἀμάρτημα, ΑΤ, Τετταράκοντα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 65, στ. 3, Πάντα ἐν.] **Ισ.γρ.** Πάντα τὰ ἐν.—Στ. 4, Καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας.] Οἱ μὲν μετὰ τὸ, Ἑλλάδος (οἱ συνάπτουσι τῷ Μέχρι), τόν, Καὶ, σύνδεσμον δεῖν παρεγείρειν φασέν, ἵν' ἡ ἡ συνάρτησις καὶ ὁ νοῦς, Περιωδεύσαμεν πάντα μέχρι τοῦ Τανάϊδος [πρὸς ἀρκτον] καὶ τῆς Ἑλλάδος [πρὸς νότον], καὶ οὐ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας οἱ δὲ αὐτὸς τοῦτο τρίπεν εἰς τὸ, τὴν Μακεδονίαν, ἵν' ἡ, Περιωδεύσαμεν πάντα μέχρι τοῦ Τανάϊδος, καὶ τὴν Μακεδονίαν, οὐ πολὺ μέρος οὖσαν τῆς Ἑλλάδος ἡ τὴν ἀριστερὰν τρέψαντας εἰς τὸ οὐδέτερον ἀριθρον, γοράφαιν, Τὸ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας ἡ καὶ κατὰ χώραν ἐστι τῆς τὴν ἐκδεδομένην γραφήν, οὗτοι δίχεσθαι τὸ εἰρημένον, δισπερ ἀν εἰ ἐλεγε, Περιωδεύσαμεν πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, καὶ τοσοῦτον μόνον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ὃσου ὑπὸ Μακεδόνων κρατεῖται. Εοίκε δέ πως οὗτος ἐκδιέκασθαι καὶ ὁ ίταλὸς μιταφραστής, e della Grecia, non molta parte della Macedonia. Οἱ δὲ ἀργαῖοι Λατίνοις μιταφραστής, φήσας;

130 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

et Græciæ partem non magnam *cum Macedonia*, δῆλος ἐστιν ἀναγνωκός, οὐδὲ ἀναγνωσίου εἶναι ὑπειληφός, Μετὰ τῆς Μακεδονίας, οὐδὲ, Καὶ τῆς Μακεδονίας.

ΣΕΛΙΔ. 66, στ. 5, Τὰ ἀρχαῖα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τ' ἀρχαῖα.—
Στ. 12, Ἀντίκορδος ἐστιν.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸ ὑπαρχτεκὸν ρῆμα.
— Στ. 17, Ἰδεῖ μέν οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν.
— Στ. 21, Ἐποκισσοτες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐποκήσαντες.—Στ. 24,
Παροκασσόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρνασσόν. Οὗτοι γάρ πλεῖστα τῶν ὄρῶν
δεῖξιν πλέον σύνειναν Βοιλησσός, Τευμησσός, οὐδὲ διπλοῦ τοῦ, οἷον
Λυκανίης, Υμηττός.

ΣΕΛΙΔ. 67, στ. 7, Πλάθους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἑδνους.—Στ. 20,
Διελέχθησαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διελέχθησαν.—Στ. 22, Σχεδὸν δέ
τι.] ΗΔ, ΑΤ, Σχεδὸν δ' ἔτι.—Στ. 24, Τοσχύτα.] ΗΔ, ΑΤ,
Τοιαῦτα. Καὶ ὁ Σύλλανδρος δ' ἐν τῇ μεταφράσει τοι (οὐ tales)
ἥρμηνευσε.

ΣΕΛΙΔ. 68, στ. 4, Κατ' αὐτὴν τὴν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τὴν.
— Γῆν τὴν ἀρχὴν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν ἀρχὴν.—Στ. 11, Καὶ τὸ
ἔκτος πυλῶν μέχρι τῆς.] Συγκέγυται δόλον τόδε τὸ χωρίον μέχρι^{τοι}
τῶν ἑξέν, Ἐτέρα τὴν ἑτέραν ἔχει. Τενές γραπτέον εἶναι ὑπειλη-
φρασε, Καὶ τὸ ἔκτος ἀπὸ πυλῶν μέχρι τῆς ἔτερης δέ, Καὶ
τὸ ἔκτος μέχρι πυλῶν καὶ τῆς.—Στ. 12, Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Θετ-
ταλικόν.] Τὸ περὶ τὸν Πηγειόν θηλονότει, οὐχ ἀπαν τὸ ἔκτος ἰσθμοῦ. Εἴτε
δέ, κατά γε τὴν ἐκδιδομένην γραφὴν, τὸ μεῖζον τοῦτο σύγκρια ή
Πελοπόννυτος. Τούναντίον μέντ' αὖν εἴη, εἰ τὸ ἔκτος ἰσθμοῦ μέγιστο τῆς
τοῦ Πηγειοῦ ἐκβολῆς δικτείνεται. Διὸ καὶ ὁ Γερουσιός ἐκδότης Μεζού
εἴκασε γραπτέον εἶναι ὅλλα τηνικαῦτα ἵσως καὶ τὰ ἑξῆς θεορίωντέον,
γράφοντας, Εἴτε δὲ μεῖον, εἰ καὶ ἐπιφανέστερον, ΤΟῦ ΕΝΤΟΣ
ἰσθμοῦ. Ἰσως ἔγραψεν ὁ Στράβων, Εἴτε δὲ μεῖον καὶ ἐπιφα-
νέστερον ΤΟῦ ΕΚΤΟΣ, οὐ (ὅπερ εἰς ταῦτὸν ἡκει) ΤΟῦ ΕΝΤΟΣ.—
Στ. 16, Κόλποις τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κόλποις γάρ.—Στ. 17, Καὶ
ταῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τοῖς.—Στ. 18, Διεπεποικελμένη, ὡν.]
Ἐξ ΕΔ τὴν πρώτην ἀποδέμεγμαι λέξιν, ΑΤ, Διεπεποικελμένην,
προσθεῖς διὰ τὴν σύνταξιν, καὶ τὸ ἀναφορικὸν, Ων. ΔΓ, Διεπε-
ποικελμένων.

ΣΕΛΙΔ. 69, στ. 7, Ἰση σχεδόν τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰση δὲ σχε-
δόν τι.—Στ. 8, Τετρακοσίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεσσαρακοσίων.
— Στ. 10, Ἐπὶ τὸν ἰσθμόν.] Ἀποκατέσπει τὴν ἀρχαῖαν γραφὴν,

ΑΤ, Ἐπὶ Μαλέαν, δὲ παρειδηφεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ τοῦ Πλά-
θωνος. Ἰδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.—Στ. 11, Μαλεῶν.] Ἀποκτέ-
γνα καὶ δῆς τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ταινάρου. Λέγεται δὲ
Μαλέα καὶ Μαλεῖαι, ωσπερ Πλάταιαι καὶ Πλαταιαι.

ΣΕΛΙΔ. 70, στ. 7, Αὔτη.] ΔΓ, Αὔτη.—Στ. 16, Λούξου.]
Ἄκρας, αὐτῷ καλουμένῃς πάλαι, ταῦγεν δὲ Παπᾶ. Υπονοεῖν δὲ παρέχει
ἡ κλῆσις, μήποτε τὸ πάλαι εἰς μόνον κατὰ τὸν ιερὸν, ἀλλὰ καὶ
κατὰ τὴν Ακαρναγίαν συνήπτο τῇ ἡπείρῳ ἡ Πελοπόννησος, ώστε λίμ-
νην εἶναι τὸν νῦν Κορινθιακὸν κόλπου λεγόμενον· μετὰ δὲ τὸ ἀπη-
ράγηται τῆς ἡπείρου, θατέρου μέρους τὸ ἀκρωτήριον, Λραξός ὄνο-
μάσθη, παρὰ τὸ Λράσσω.—Στ. 22, Καὶ καλεῖται Δρέπανο..] Καὶ
σῶζει μέχρι θεῦρο τὴν οἰκίαν, θν ἔνιοι τῶν χνδρικέζοντων εἰς τὸ
Τραπάνι μιταβάλλουσι.

ΣΕΛΙΔ. 71, στ. 9, Χελίοις.] Εἴς Εδ προσετέθη ἡ λίξις.—Στ. 11,
Καὶ τῆς ἀντιπόρδημου γῆς μέχρι.] Εἰς ΔΓ, ΔΤ, Καὶ γῆς ἀντιπόρ-
δημου τῆς μέχρι. —Στ. 19, Τῶν Επειῶν.] Εἰς ΔΓ ἡ πρόσληψις
τοῦ ἀριθμού.—Ηλιν.] ΗΔ, ΑΤ, Πόλειν. Ίσως δοῦλειν τὸ Πόλειν
κατὰ χώραν ἐώντας, τὰς δύο πρώτας λέξεις, Ή εἰς, τοῦ ἔχομένου
τίχου περιελεῖν (ῶσπερ ἐδοξεῖ καὶ τῷ Γερμανῷ ἐκδότῃ) γράφοντας
οὗτον· Τὴν μὲν τῶν Επειῶν ὀνομάζουν πόλειν

— Ήλιεδα δίαν, δέ τι κρατέουσιν Επειοί.

ΣΕΛΙΔ. 72, στ. 3, Οὔτος.] Λείπει εὖ τισι τῶν ἀντιγράφων ἡ ἀντω-
νυμίκη ἐν οἷς δὲ φέρεται, ίσως ὅφειλεν εἶναι, Οὔτως.—Στ. 4, Πυλίας.]
Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Ήλείας.—Στ. 17, Εἰς τῶν περιοικίδων συνεπολίσθη ὀκτὼ,
μίκ τούτων οὕτα.] ΗΔ ἡ τοῦ ἀριθμοῦ, ὀκτὼ, καὶ τῆς μετοχῆς,
οὕτα, προσθήκη. Οτι δὲ οὗτως ἐγέγραπτο πάλαι, πιθανὸν μὲν καὶ ἐκ
τοῦ ἔθους τῶν ἀντιγραφέων γραψάντων γάρ τῶν πρώτων, συνεπο-
λίσθη ἡ, τουτέστι συνεπολίσθη ὀκτὼ, οἵ μετ' ἐκείνους πλανη-
τίντες ὑπὸ τῆς ληγούσης τοῦ ρήματος, παρέλιπον τὸ δηλωτικὸν τοῦ
ἀριθμοῦ ἡ. Πιεζοῦται δὲ τοῦτο μάλιστα αὐτὸς ὁ Στράβων, ἐξ ὀκτὼ
δῆμων συνωκίσθαι τὴν Ήλιν ἐν τοῖς ἔξις (σελ. 100 καὶ 101) ἐμρχί-
νων. Προσμαρτυρεῖ δέ πως καὶ ὁ Παυσανίας (§, 16), τὴν τῶν
Ἡλιών πόλιν εἰς ὀκτὼ φυλὰς νενεμήσθαι λέγων, εἰς τοσάντας δηλο-
νότες, ὅσοι ἦσαν καὶ οἱ καθ' ἕκαστου δῆμοι, ἐξ ὧν συνεπολίσθη. —
Στ. 19, Επραξαν δὲ τοῦτο.] Τὸ ποιῶν; Ή ἡμάρτηται τὸ χωρίον, ἡ

πάνυ ἀσαφῶς ἐκπέρραξαι. Εἰ γάρ πρὸς τὸ γυμνάσιον, ἡ ἀναφορά, οὐκ ἔπραξαν, ἀλλ' ἔκτεσαν, ἡ φύκοδόμησαν, ἡ τι τοιοῦτον ὄφελον εἶναι. Ίσως εἰς τὴν παρὰ τὸ γύμνασιον ρύσιν τοῦ ποταμοῦ ἀναρέρεσται, οὐκ ἡ, τὸν διὰ τῆς πόλεως ρέοντα ποταμὸν, παραχτρέψαντες τὸ ρεῖδρον, ἡ καὶ μεώρουγα ἀξάντες ἀπ' αὐτοῦ, παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον ρέεν ἐποίησαν. Μῶν ἦν, Ἐτρεψαν δὲ τοῦτον;

ΣΕΛΙΔ. 73, στ. 12, Δεῖ δῆ.] ΔΓ (ἀμείνων ἵσως) Δεῖ δέ. — **Στ. 15,** Προσκοπεῖν.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Προσκοπεῖν. Τοῦτο μὲν γάρ εἴτε, πρὸ διέρον σκοπεῖν· τὸ δὲ Προσκοπεῖν, πρὸς ἄτεροις σκοπεῖν. Τοιχύτην τινὰ διαφορὰν ἐσκυριώσατο καὶ ὁ Εὐμολόγος (σελ. 700) τοῦ Προσχεῖν καὶ Προσσχεῖν, τοῦ Προσῆναις καὶ Προσστήναις.—**Στ. 14,** Πρόσβορόρρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρόσβορος.—**Στ. 23,** Εἰ δὲ κώμη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰ δὲ καὶ κώμη. Οὐδὲ ἀργαῖος λατίνος μεταφράξῃς ἔσικεν ἀνεγνωκέναι, Εἴτε γάρ κώμη.—**Στ. 26,** Νησίου καὶ βράχεα.] ΗΔ, ΑΤ, Νησία βραχέα. ΔΓ, Νησίου καὶ βραχεῖα. Τὰ δὲ βράχεα ἀρσενικῶς ἡ συνήθεια βράχους ὄνομάζεται.—**Στ. 27,** Κοιλης Ἡλείδος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κυλλήνης καὶ Ἡλείδος.

ΣΕΛΙΔ. 74, στ. 3, Πηγειός.] Ἐτερος οὗτος παρὰ τὸν ἐν Θετταλίᾳ Πηγειόν. Καλεῖται δὲ γῦν, Ἡλειακὸς, παρὰ τὴν Ἡλείδα ὄηλονότι, ἡ τὴν Ήλείαν παρηγμένου τοῦ ὄνόματος.—**Στ. 7,** Θάλατταν.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Θαλασσίωνα.—**Βοιωάς.]** ΗΔ, ΑΤ, Βοιωνώα. Ἀμείνου δὲ ἐτοι τοι τοῦ στρατιώτην οὐ Βοιωνώα. Παρὰ γάρ τὴν Οἰνόην, διοικητὴν τροπὴν τοῦ τελευταίου φωνήσεως, καὶ προσλήψει τοῦ Διηγαμματοῦ, Βοιωνώα γίνεται καὶ οὐ Βοιωνώα. Εὑρηται μέντοι καὶ διά τοῦ ω, Οἰνώη, ἐτέρα πόλεις Δρυσίας, ὡς φησιν ὁ Βυζάντιος Στέφανος.—**Στ. 10,** Γενέσηαι.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγεσθαι.—**Στ. 12,** Τὸν ἀγετ' καὶ τ. λ.] Ἰλ. β', 659.—**Στ. 15,** Τόν ποτε Φυλεύς.] Ἰλ. δ', 530.—**Στ. 19,** Φάρμακον κ. τ. λ.] Όδ. ἄ, 261.—**Στ. 21,** Ήὲ καὶ εἰς Ἐφέσην.] Όδ. β', 328.—**Στ. 27,** Πρώτος ἐγών.] Ἰλ. λ', 758.

ΣΕΛΙΔ. 75, στ. 10, Βοιωτικόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοιωτικόν.—**Στ. 11,** Συντεθεῖς, ἡ προσθεῖς.] Άντι τῆς πρώτης μετοχῆς ὁ Πλήθων γράφει Προσθεῖς· ὅπερι ὀρμημένος, ἐκείνην μὲν εἶασσα κατέχωραν, προσέθηκε δὲ διατεύξας τὴν δευτέρην. Οὐ γάρ γενεις εἴναι μοι δοκεῖ, ὅτε Οὔπρος διατεῖλαι βουλόμενος τῆς ιωνικῆς Σάμου τὴν πρὸς τὴν Θράκην, ἐτέλε μὲν συνάπτων τὸ ἐπιθετον, Σάμου Θρησκίην καλεῖ· ὅτε δὲ διὰ προσθήκης ἄλλου τεινός γυναιρίσματος αὐτὴν ὄηλοι, εἰς ὅταν λέγη, Μεσσηγής δὲ Σάμου τε καὶ Ίμβρου· ὄηλον

γάρ, ὅτι ἡ τῇ Ἰμβρῷ γειτνιάζουσα Σάμος, οὐκ ἀν εἴη ἡ Ἰωνικὴ, ἀλλ' ἡ πρὸς τῇ Θράκῃ.—Στ. 12, Μεσσηγύς.] Ἰλ. ώ, 78.—Στ. 15, Ποταμοῦ.] Ἰλ. β', 659.—Στ. 25, Οἱ τ' ἔχον.] Ἰλ. β', 730.—Στ. 25, Αντόμεναι.] Ἰλ. β', 595.

ΣΕΛΙΔ. 76, στ. 6, Ἐπέρα τις, ἵς τῇ πρὸς τὸν Ἀλφείον οὐδέν εἶει κοινώνημα, οὐδὲ τῇ πρὸς τὸν Πάμισον.] ΗΔ (διειρέρουσα μὲν τῆς απρειωθείσης μοι εὐ τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, tom. III, pag. 151, ποτ. 1, συγχρόνουσα δέ τῇ ἐν ταῖς Ἐπανορθώσεσι, tom. V, pag. 147, προτεθείση μοι), ΑΤ, Ἐπέρα τις ἡ πρὸς τὸν Ἀλφειόν ἵς οὐδέν εἶει κοινώνημα, οὐδὲ τῇ πρὸς τὸν Πάμισον.—Στ. 11, Ἑξ Πύλος.] Ἐξ ἀδήλου ποιητοῦ, ἢ μᾶλλον χορσμοῦ τινός· μαντείου γάρ οἵτει μοι φαίνεται τὸ ἔπος.—Στ. 15, Τῶν νεωτέρων.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν ἐτέρων. Παράβαλε τὰ κατωτέρω (τελ. 99-100) τῷ προκειμένῳ χωρίῳ συνάδοντα.—Συγγραφέων.] ΔΓ, Καὶ συγγραφέων.—Στ. 21, Καὶ γυωρίσματα.] Περιττὸς ὁ σύνδεσμος, καίπερ φερόμενος παρ' ἄπαισι.—Στ. 24, Τοῦτο δ' αὐτό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο δέ ταῦτόν. —Στ. 27, Ὕπάρχοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὕπάρχοντες.

ΣΕΛΙΔ. 77, στ. 3, Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 615.—Στ. 14, οἱ ὄπότε.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ψ', 630.—Στ. 17, Ἐχουσιν.] ΔΓ (μετ' ἀρνήσεως), Οὐκ ἔχουσαν.—Καὶ νυνὶ φαίνεται.] ΗΔ, ΑΤ, Νυνὶ δέ φαίνεται. ΔΓ, Νυνὶ φαίνεται.

ΣΕΛΙΔ. 78, στ. 1, Άν' Ἑλλάδα.] Ἐκ τῆς Ὁδύσσείας, ἀ, 344.—Στ. 3, Άν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, λ', 496.—Στ. 5, Κουρῆτες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 525.—Στ. 7, Οἱ δ' ἐκ Δουλεχέοιο.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 625.—Στ. 9, Ἰππώναξ μέν.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 10, Βέκος φαγοῦσι.] Τὸ μὲν Βέκος ἄρτου σημαίνει, κατὰ Φρυγῶν γλῶσσαν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος (β', 2). καὶ ἔοικέ τι συγγενέεις καὶ προσόμοιον οὐ μόνον τῇ τῶν νῦν Ήπειρωτῶν (τῶν καλουμένων Ἀρβαγιτῶν) φωνῇ, Βούκ, ὄνομαζόντων τὸν ἄρτου, ἀλλὰ καὶ τῷ παρὰ Ρώμαιοις Buccea (παρὰ τὸ Bucca σόμικ) τὸ σημεῖον τὸν ψωμὸν, τὴν ἐνθεσιν, ὃντεν τὸ τῶν ιταλῶν Boccone, καὶ τὸ χυδαῖον παρ' ἡμῖν λεγόμενον, Μπουκοῦνε. Τὸ δὲ Φαγοῦσι δοτικὴ μετοχῆς εἶται, ὡς ὀρθῶς ἐξέλαβεν ὁ ἀρχαῖος Δατίνος μεταφράξτης, edentibus, οὐ ρῆμα, καθάπερ ὁ Ξύλανθρος, edunt.—Στ. 14, Κύπρου Πάρου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.] "Ισως οὕτως ἐγέγραπτο πάλι, οἰκειοτέρως τῷ μέτρῳ, Κύπρου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον καὶ Πάρου.—Στ. 15, Ήλείους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Επειούς.—Στ. 20, Αὔγειν.]

ΔΓ, Αύγειαν.—Στ. 21, Ἀχαιά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ Ἀχαιά. Ἐτέρω.
ΔΓ (ὸρθωτέρω ἵσως), Οὐκ Ἀχαιέων, ἀρνητικῶς.

ΣΕΛΙΔ. 79, στ. 3, οὖν ἐν ἐξι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ων ἐντός ἐξι.
—Στ. 15, Πρὸς τοὺς τριάκοντα.] Οἱ Ἰταλὸς μεταρραῖς, Πρὸς τοὺς
εἰκοσιπέντε.—Στ. 16, Καὶ ἐκ Δύμης δέ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὰς
τέσσαρας ταῦτας λέξεις.

ΣΕΛΙΔ. 80, στ. 4, Οἱ καλεῖται Καύκων Θηλυκῶς, ζητοῦσι περὶ
τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ καλεῖται καὶ Καύκων Θηλυκῶς, ζη-
τοῦσι καὶ περί. Ὅποπτος δὲ ἡ λέξις, Θηλυκῶς, ἔτεροις τ' ἔδοξε,
καὶ ἡμῖν δοκεῖ.—Στ. 5, Μή διττοί.] Ἐκ τοῦ Γερμίου Πλήθω-
νος, ΑΤ, οἱς μὴ διττοί.—Στ. 10, Νεμιδίας.] Οὐκ ἔρρωται ὁ
τύπος τοῦ ὄνοματος. Εἴ πιστος ὁ Βυζάντιος Στέφανος (λέξ. Νεμέα),
Νεμέαν φάσκων χώραν τῆς Ἡλείας γεγονέναι, γραπτέου, Νεμειας,
τῆς ἐν Νεμέᾳ δηλουότι Αρτέμιδος. Άλλ' ο μὲν Στέφανος τοῦτο παρ-
τίζεται τοῦ Στράβωνος τὸ χωρίον μαρτύριον τῆς Ἡλειακῆς Νεμέας· ο
δὲ Στράβων, θν ἐν τοῖς ἔξι (σελ. 131) τιθησιν Ἀργολικὴν Νεμέαν
οἶδε μόνον· τῆς δ' ἐν τῇ Ἡλείᾳ οὐτ' ἐνθάδε, οὐτ' ἀλλαχοῦ μυημονεύει,
ῶσπερ οὐδὲ τῆς παρὰ τῷ αὐτῷ Στεφάνῳ καὶ παρὰ τῷ Σουέδῳ (λέξ.
Νέμειος) Λοκρικῆς Νεμέας. Γραπτέου τοίνυν, Νεμειας, παρὰ τὸ
Νέμος (ὅπερ ἡ συνήθεια Λόγγον καλεῖ), ωσπερ παρὰ τὸ συνώνυ-
μον Ἄλη ὁ Ἄλαιος, καὶ παρὰ τὰς Λίμνας τὸ ἔξι (σελ. 108)
ἔσορηθησόμενον Λιμναῖον τῆς Αρτέμιδος ἱερόν. Συγκέχυται δὲ τὸ
Νεμεία, τῷ Νεμιδίᾳ παραπλησίᾳ σοιχείων ἐναλλάξει, καθάπερ
τὸ γυνίσιν Ακαριαῖος τῷ παρὰ τῷ Σουέδῳ γενοθευμένῳ Ακαρι-
δεῖος, ὁ κακῶς ὁ Στέφανος (Θησαυρ. τόμ. B, σελ. 103) καὶ οἱ μετ'
αὐτὸν Λεξικογράφοι τοῖς Ελληνικοῖς ὄνόμασι συγκατέλεξαν (τοῦ Συε-
δέρου ἀμεινον ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις κατατάξαντος). Οἱ γάρ ὁ Σουέ-
δας παραπτίθεται τῆς λέξεως μαρτύριον «ἈΚΑΡΙΔΙΟΣ ὁ ΛΝΘΡΩΠΙΝΟΣ
» βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἔξετάθημεν», ἐκ τοῦ Μάρκου Αύρη-
λιου (εά, 18, σελ. 116 ἐμ. ἐκδ.) εἴληπται, παρ' ὃ νῦν ἐν ἀπόσταις
ταῖς ἐκδόσεσι, συμφωνούντων καὶ τῶν ἀντιγράφων, φέρεται· «ἈΚΑ-
» ΡΙΑΙΟΣ ὁ ΛΝΘΡΩΠΙΝΟΣ βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἔξετάθη-
ν μεν.»—Στ. 17, Ζητεῦσι, φησίν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ζητοῦσί τισιν.
Καὶ τὸ μὲν Ζητοῦσι ρήματικῶς ἐκδεκτέον ἐσὶν, οὐ μετοχειῶς· τὸ
δὲ Φησὶν εἰς τὸν ἀνωτέρω (Στράβ. σελ. 75) ἀπολλόδωρον, ἢ Δη-
μήτριον τὸν Σκήψιον, ἀγενεκτέον, εἰωδότος οὗτω τοῦ Στράβωνος τὰ
διὰ μακροῦ ἀπηρτημένα τῶν συγγραφέων ὄνόματα ὑπονοεῖν μόνου,

ήνικα τοῖς μαρτυρίοις αὐτῶν χρῆται, δέου ἐπαναληφθάνει διὰ τὸ σαφέσερον. Εὐδέχεται μέντοι καὶ ἀσρίσως, Φασὶν, γεγράφθαι πάλαι. *[Ισως δὲ καὶ περιαιρετέον ὅλως τοῦ χωρίου καὶ τὸ Φησὶν, καὶ τὸ Τεισίν.—Μέντορι]* Έκ ΔΓ, ΑΤ, Μέντη.—Στ. 19, Νῦν ἀτάρ κ. τ. λ.] Έκ τῆς Όδυσσείας, γ', 366.—Στ. 20, Οφέλλεται.] Προσελόμην ὃδέ τε καν τοῖς ἔξης τὴν νῦν φερομένην ἐν τῇ Όδυσσείᾳ γραφήν, τῆς ἐκδεδομένης, Οφείλεται.—Στ. 27, Εἰ γάρ δὴ κ. τ. λ.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰ γάρ μή, Παράβαλε τοῖσδε τὰ ἔξης (σελ. 84) ρηθησόμενα.

ΣΕΛΙΔ. 81, στ. 9, Φειάς πάρ.] Έκ τῆς ίλιάδος, ἡ, 135.—Στ. 12, Τῷ ἐγγυτάτῳ.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἐγγύτατον.—Έκ θαλάττης.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Έκ θαλάττης ἔστι.—Στ. 13, Άλλη ἄκρα αὗθις, ἐπι.] ΗΔ, ΑΤ, Άλλη ἄκρα ἐπι. ΔΓ, Άλλη ἄκρα εὐθὺς ἐπι. Τοῦτο τὸ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις Εὔθυς, τρέψαι δεῖν ἔγνων εἰς τὸ Λύθεις. Εἶτερος δέ τις τῶν χριτικῶν ἀπωτέρω μὲν τῆς ΔΓ, οὐκ ἀπιθάνως γε μὴν διώρθου, ἱχθύς, ὅπερ ἐξέφρασεν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσσει. Εἴτε γάρ τις ἄκρον πρὸς ταῖς τοῦ Αἰφειοῦ ἐκβολαῖς, ἱχθύς καλούμενη, ἡς καὶ Θουκυδίδης καὶ Σενοφῶν μημονεύουσιν, ιαρδάνης ταῦν ὄνομαζομένη, ὡς φησιν ὁ Ορτελίος, παρὰ τὸν πλησίον παραρρέοντα δηλονότει ιαρδάνην ποταμόν.—Προσοῦχουσα.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Πρεέχουσα.—Στ. 15, Αἰφειός.] Οὐ νῦ Ράουφιάς καλούμενος* τοῦ ὄνοματος δηλονότει κατὰ μεκόνη μεταξοιχειωθάντος, πρῶτον εἰς τὸ Αἰφειός (κατὰ τὸ Αλμυρός, Αρμυρός), εἴτ' εἰς τὸ Ορφειός, Ροφειός καὶ Βουφιάς. Ηιεῖσθαι δὲ τὴν μετάπτωσιν καὶ ἡ ἴσορια κατὰ γάρ τὸν Ορτελίον, ἡν ὅτε, Ορφέας, καὶ Ροφέας ἐλέγετο.—Στ. 16, Σταδίους διακοσίους.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Στάδια διακόσια.—Πεντακοσίους.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Πεντακόσια.—Στ. 25, Καὶ ὁ Ποιητής.] Έκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου.—Στ. 25, Άκριων.] Εἴς ΕΔ (ῶδε τε καν τοῖς ἔξης, σελ. 110), ΑΤ, Άκραιων.—Στ. 28, Φρίξης καὶ τῆς.] Πλεονάζειν ταῦτα ὑπέλαθον οἱ πρὸ ἡμῶν, διὰ τὸ ἔχόμενον ὄνομα τῆς Τριφυλίας, ἡς ἡν πόλις ἡ Φρίξα, ταῦν, ὡς φασί τινες, Φράξιο καλουμένη.

ΣΕΛΙΔ. 82, στ. 2, Πιτάνης.] Ὑποπτον τούγομα. ΔΓ, Ἐπιτάνης: Πιτάνου: Επὶ Τάνου: Επιτάνου. Τὴν τελευταίαν ταύτην (Ἐπιτάνου) φέρει καὶ τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον* ὅπερ ὠρμημένος ὁ Γερμανὸς ἐκδότης εἴκαστεν οὐκ ἀπιθάνως μήποτε γραπτέον, Επιταλίου, οὐ ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 90) μημονεύει ὁ Στράβων. Τοῦτο δὲ ὁ Βυζάντιος Στέφχοντας τῆς Τριφυλίας πόλιν εἴναι φησι.—Στ. 10, Κλεάνθους τε

καὶ ἀργούντος.] Ὁ μὲν Ἀργεῖον παρ' οὐδενὶ ἵσως ἔτέρῳ μνημονεύεται· ὁ Κλεοδήνης δὲ εἰκαστὸς εἶναι καὶ ὁ παρὰ τῷ Πλινίῳ (xxxv, 3) εὑρετὸς γεγονότοι τεγόμενος τῆς γραμμικῆς ζωγραφίας (dessin).—Στ. 12, Εὐδόκιμοι.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Εὐδόκιμου. Άναφέρεται γάρ πρὸς τὸ, γραφός.—Στ. 17, Λγυελαίων.] Οὗτοις ἔγραψαν (παρὰ τὴν εὐθεῖαν, Λγυελαίος, καθά γράφεται καὶ ἐν τοῖς ἔξης σελ. 96), ΑΤ, Λγυελαίων (πκοὺς τὸ Λγυελαία).—Στ. 18, Σάμιον.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Σάμιοι.—Στ. 21, Ο Τριφυλικὸς Πύλος Καὶ Λεπρεατικός.] Η τὸν συμπλεκτικὸν τριπτίον εἰς διαζευκτικὸν, ὡςπερ ἐξιέργασα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσσει, ἡ γραπτίον, Ο Τριφυλιακὸς Πύλος, οὐκαὶ Λεπρεατικός.—Στ. 23, Τῶν Όμηρου.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ Όμηρου.

ΣΕΛΙΔ. 83, στ. 7, Πρτενθίσαν.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Απατηθεῖσαν.
Ἴχε τὸν ἀπολλοθώρον Βιβλιοθήκην (τόμ. β', σελ. 65). Μαρτυρεῖ δὲ τῇ θεορείᾳ καὶ ὁ Οππιανός (Ἀλιευτ. γ', 492), τούτῳ μόνῳ διαφέρων τοῦ Στράβωνος, ὅτι φησίν, εὐχ ὑπὸ τῆς Κόρης, τούτεστι τῆς Περσεφόνης, ἀλλ' ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Δήμητρος (χαριζομένης τῇ Κόρῃ) πατενθεῖσαν τὴν υύμφην Νίνθην εἰς τὴν ὄμώνυμον βοτάνην ἀλλάξαι τὸ εἶδος.

Δημήτηρ ἀμάθυνεν ἐπεμβαίνουσα πεδίλοις.

— Στ. 9, Ήν τινες ἡδύοσμον καλοῦσι.] Οὗ μοι δοκοῦσι Στράβωνος εἴκαι ἀπερ ἀξερίσκοις διειληφαντίκα, ἀλλ' ὑψ' ἔτέρου τινὸς προσγεγορθεῖαι τῷ χωρίῳ ἐξηγήσασθαι βουληθέντος τὴν βοτάνην μίνθην, ηγούσι οἱ Ρωμαῖοι εἰς τὸ Menta μετέβαλον, παρ' ὁ τὸ τῶν Γάλλων (εἰληνικωτέρος γραφὴ) Menthe, ὁ παρ' ἡμῖν νῦν καλούμενος ἀρσενικῶς ἡδύοσμος, οὐ διοσκορίδης (γ', 41 καὶ 42) διὸ τιθησιν εὖδη, τὸν μὲν ἡμερευ, ὃν καὶ Νίνθην φησὶ καλεῖσθαι, τὸν δὲ ἀγριευ, ὃν καὶ οὐδετέρως (τὸ Ήδύοσμον) ἐκρίνει.—Στ. 12, Πνρ' ἀπαν τὸ μεταξύ.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Ηαρά τε τὸ μεταξύ.—Στ. 18, Τὸ δὲ διέμεινε.] ΗΔ, ΑΤ, Τόδε δ' ἔμεινε. ΔΓ, Τὸ δὲ ἔμεινε.—Στ. 22, οἵ φησιν.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Λέ φησιν.—Στ. 25, Γενέσθαι.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Γενέσθαι.
— Κατὰ τοὺς τόπους.] Γραπτέον, σίμας, Κατὰ τούτους τοὺς τόπους, ἡ μάλλον, Κατὰ τοὺς αὐτοὺς τόπους.

ΣΕΛΙΔ. 84, στ. 2, Ανίγρου.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Ανγίου.—Στ. 3, Εκκτέρου.] Καὶ τοῦ Λεπρέου δηλούστε καὶ τοῦ Ανίγρου. ΗΔ, ΑΤ, Εκάτερον.—Στ. 6, Οἱ δὲ Πύλου κ. τ. λ.] Εἰς τὴν Οὔμυσσείας, γ', 4.—

Στ. 9, ὅταν δ' ἡ δυνατὸν... τότε δ' ἀπέχεσθαι κ. τ. λ.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δὲ ἐξ ΗΔ, ΑΤ, ὅταν οὖν δυνατὸν... τὸ δὲ ἀπέχεσθαι. ΔΓ, ὅταν δ' ἡ δυνατὸν... τὸ γ' (ἄλλ. τοῦ δ') ἀπέχεσθαι : ὅταν δὲ μὴ : ὅταν δὲ οὖν κ. τ. λ. Εἴπωτε καὶ ἀπερι ἐπημειωσάμην ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 12, Κυπαρισσιεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κυπαρισσαῖς.—Στ. 26, Καυκανίχν.] Ἐντεῦθεν εἰκὸς εἶναι παρόχθιαι τοῦγομικ τῆς γῆς Τσάκωνίας καλουμένης, ὡσπερ καὶ ἀπὸ τῶν Καυκάνων τοὺς Τσάκωνας, ἐπημειωσάμην ἄλλαχον (Πρόδρομ. Ελληνικ. Βιβλιοθήκη. σελ. 289, καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφρ. τοῦ Στράβωνος, τομ. ΙII, pag. 100, not. 3). —Ἀντίμαχος γοῦν καὶ Επειούς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αντίμαχος οὖν Επειούς.

ΣΕΛΙΔ. 85, στ. 8, Ά ὑπ' ἔκεινῷ ἐξίν, ἔχουσι δὲ οἱ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ά ὑπ' ἔκεινῷ τε ἐσίν. ἔχουσι δὲ οἱ.—Στ. 10, Διὰ Καυκάνων εἶναι τὴν ὁδὸν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διὰ τὴν Καυκάνων εἶναι ὁδόν.—Στ. 14, Κατὰ τὴν Όδύσσειαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τὸν Σωτάδην.—Στ. 17, Νυκτερεύσουσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νυκτερεύουσα.—Στ. 18, Ἀτάρῳ ἡῶθεν.] Ἐκ τῆς Όδυσσείας, γ', 366.—Στ. 19, Πορεύεσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Πορεύεσθαι.

ΣΕΛΙΔ. 86, στ. 3, Επελῶονσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επελῶούσις.—Στ. 6, Ἐλέγοντο δὲ ΚΑὶ Παρωρεάται τινὲς τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ κατέχοντες ὄρη κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ (πλὴν οὐ προσέθηκκ, ἢ μᾶλλον μετέθηκκ, θευτέρου συνδέσμου), ΑΤ, Καὶ Παρωρεάται δέ τινες ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῇ ὄρεινῃ τῆς Τριφυλίας, κατέχοντες ὄρη. Ή συνάρτησις καὶ ὁ νοῦς, Τινὲς δὲ τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ καύντων ἐκκλοῦντο καὶ Παρωρεάται, κατέχοντες ὄρη κ. τ. λ.—Στ. 7, Τὸ Μάκιςον.] Οὐδετέρως ἐνθάδε, ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς ἔξις (σελ. 91), Τὸ Μάκιςον, ὅμπερ ἀνωτέρω (σελ. 84) ἀρσενικῶς, Τὸν Μάκιςον, εἴρηκεν, εἴτε τῶν ἀντιγραφέων πλάνη, εἴτε καὶ αὐτοῦ Στράβωνος ἀμελείᾳ.—Στ. 11, Ενδυμιωναῖον.] Ἐκ τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου διορθώσεως, ΑΤ, Ιωναῖον.—Στ. 12, Εύρυκύδειον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εύρυκίδειον. Εύρυκύδα γάρ ἐκάλεῖτο ἡ τοῦ Ενδυμίωνος Θυγάτηρ, καθά ϕησι Παυσανίας (ε', 1).—Στ. 13, Σάμους ἐκάλουν τὰ ὑψη.] Τῆς τῶν Πελασγῶν φωνῆς ὑπέλαθόν τινες εἶναι τὸ, Σάμος, τὸ μηλοῦν τὸ ὑψος (Ιδ. Adelung's Mithridat. Th. 2, Θ. 371). Τῆς Φοινίκων μᾶλλον ἵσως ἵσι γλώσσης, καθάπερ ἐμφαίνεται τὸ, Σαμά, τὸ σημαῖνον παρ' ἐκείνοις τε, καὶ ἀπασιν, ὡς εἴπειν, τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσιν ἔθυεσι, τὸν οὐρανὸν (τῶν ὄρωμένων τὸ ὑψῖστον): ὃν ἡ τῶν Εβραιῶν καὶ Χαλδαίων φωνὴ

ΒΙΘΥ (Σαμάρει) καλεῖ. — Στ. 16, Οἱ δὲ Πύλον κ. τ. λ.] Εκ τῆς Ιλιάδος, β', 591. — Στ. 19, Ἐκδίδωσιν οὐ μεκρὸν σημεῖον.] Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον σὺν ἑτέροις τισὶ διχα τῆς προθέσεως καὶ τῆς μετὰ τὸ ρήμα σιξιώς, Δίδωσιν οὐ μεκρὸν σημεῖον· καὶ ἔξιν ἀναμφιλέκτως κῦτη ἡ γυντικογραφή, θὺ εἴσεφροσχν καὶ οἱ ἀρχαῖοι μέσο μεταφρασταί, καὶ πιγούτας παραλληλον ἑτερον ἐν τοῖς ἔξις (σελ. 156) χωρίον τόδε· «Καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δὲ τιμὴ... διδῶσιν οὐ μικρὸν σημεῖον.» — Στ. 25, Βαθὺς.] Γραπτέον μετὰ τῆς ἀρνήτεως εἶναι εἰκάζον, Οὐ βαθὺς, ἐν ταῖς εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν σημειώσειν. Εἴτε καὶ συντομωτέρως γράψειν, Ἀβαθὺς, λέξει τοῦ παρακμάζοντος Ελληνισμού, ή καὶ Ιαληνὸς ἐχρότατο, καὶ ἡμῖς νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ χρώμεθα, εἴχαλλόξεντες τὴν κλίσιν εἰς τὸ ἴσοσύλλαβον, Ἀβαθὸς. — Στ. 26, Θρυώδης.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Θειώδης.

ΣΕΛΙΔ. 87, στ. 1, Βαρεῖαν ὅσμὴν παρέχεται.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Βαθεῖαν ὄχθην παρέχει. — Στ. 9, Μεινυήειν.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ διευτέρου μὲν (παρὰ τὸ Μέμνω)· ἡ γάρ εὗτως, οἶμαι, γραπτέον, ἡ Μεινυήειν, διὰ τοῦ τῆς πρώτην συλλαβὴν (παρὰ τὸ Μένω), ἡ γοῦν (πῶστερ ἐλεγον ἐν ταῖς σημειώσεσι τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως), Μεντήρειον, παρὰ τὸ αὐτὸ Μένω, ἵνα σώζηται ὁ βούλεται λέγειν ὁ Στράβων. — Στ. 11, Μεινήεον.] ΗΔ, ΑΤ, Μειντήεον. ΔΓ, Μειντήρεον: Μειντήεον. — Στ. 13, Εὖ Όρχομενοῦ τοῦ Μεγυείου ἐλθόντων, εἴτ' ἀπὸ τῶν Μεγυῶν, κ. τ. λ.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Ελθόντων ἐξ Όρχομενοῦ τοῦ Μεγυείου, εἴτ' ἀπὸ Μεγυῶν. — Στ. 16, Ήπασί.] Η Λίπασίᾳ γραπτέον εἴναι εἰκασάν τινες ἐνθαδε, ἐν' εἴη ἡ αὐτὴ χώρα καὶ ἡ ἐν τοῖς ἔξις (σελ. 88) καλουμένη Πεδίον Λίπασίον, ἡ τούτο τρεπτέον εἰς τὸ Υπαίσιον. — Στ. 18, Πολυνείκους.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ Πολυνείκους. — Στ. 19, Κυρηναίας.] Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς πρόσθειν (Μέρ. Α, σελ. 74), εἴτε τῶν ἀντιγραφίων, εἴτ' αὐτοῦ Στράβωνος ἀμάρτημα, τὸ τὴν Θήραν νῆσον μεταξύ Κυρηναίας καὶ Κρήτης κείσθαι. Επιδει τὰ ἐκεῖ (σελ. 27) σημειωθέντα. — Καὶ Κρήτης.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὴς Κρήτης. — Στ. 23, Μεταξύ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, εἴτε οὐ ρέε ὁ Ιαρδάνης, λειμῶν δεῖκνυται, καὶ ἡρίον ἐπιφρανέε, καὶ αἱ Ἀχαιαι· εἰσὶ δὲ πέτραι ἀπότομοι κ. τ. λ.] Οὕτω διεσκεύασσα τὸ χωρίον ἐκ τε τῆς ἐκδεδομένης γραφῆς, Μεταξὺ δ' Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἀφ' οὐδὲ ὁ Ιαρδάνης ρέε, λειμῶν δείκνυται καὶ τάφος ἐπεφανῆς, καὶ Ἀχαιαι πέτραι ἀπότομοι, καὶ τῆς φερομένης ἐν τῷ ἐμῷ ἀντι-

γράφω καὶ ἑτέροις οὐκ ὄλιγοις τῆσδε Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὅρους, ἐξ οὗ ἔτει τοῦ ἱαρδάνου λειμῶν μείκνυται καὶ ἡρίον, καὶ Ἀγχιαλός εἰσὶ δὲ πέτραι ἀπότομοι — Στ. 28, Τὸ μὲν γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ δέ.

ΣΕΛΙΔΑ. 88, στ. 1, Ὑπέρκειται δὲ αὐτοῦ λόφος ὑψηλὸς, ἐπίπροσθεν ὁ τοῦ νῦν Σαμικοῦ, ἐφ' οὐ δὴ ή Σάμος.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, συγδόντων καὶ πολλῶν ἑτέρων (μόνον τὸ ἐν αὐτοῖς Περίπροσθεν τρέψας εἰς τὸ Επίπροσθεν), ΑΤ, Τούτῳ δέ κορυφὴ ὑψηλὴ ἐπίπροσθεῖ τὸ Σαμικὸν (οὗτο γάρ νῦν καλεῖται), ὃπου ή Σάμος. — Στ. 3, Καὶ πεδίον δὲ αὐτόδι ταλαιπώται Σαμικόν.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου καὶ ἑτέρων οὐκ ὄλγων, ΑΤ, Εὐταῦρα δὲ πεδίον ἐξ ή Σαμικὸν ὀνομαζόμενον. — Στ. 4, Εἴδε οὐ δὴ καὶ μᾶλιστα ἀν τις.] ΔΓ, Εἴδε οὐ πλέον ἀν τις. — Στ. 5, Ποτὲ τὴν Σάμον. Καὶ ή Ράδινή δέ.] ΔΓ, ΑΤ, Ποτὲ Σάμον. Καὶ ή Ράδινή. Ἄμεινον δὲ ἀν γράφοιτο ὀξυτόνως, Ράδινη, ὡς φέρεται καὶ παρὰ τῷ Παυσανίᾳ, σιὰ τὴν κυριωνυμίαν. — Ήν Στησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ.] ΔΓ, Εἰς δὲ ποιῆσαι δοκεῖ Στησίχορος. — Στ. 7, Ἄγε, Μῶσα... λύρᾳ.] Οὗτως ἐπεβάλλετο τις τῶν κριτικῶν διεπάλλιε τε καὶ διορθώσαι τὰ Στησίχόρου ἔπη.

Ἄγε, Μῶσα λιγεῖται,
Ἄρξον ἀοιδᾶς, ἐρατῶς
Γυμνῶς Σαμιών περὶ παιδῶν ἐρατᾶ
Φειγγομένα λύρᾳ.

(*Ide Mus. Critic. or Cambridge Classic. research. n° VI, Mai, 1816*). Ἐτερος δὲ πρὸ αὐτοῦ τόνθε τὸν τρόπον·

Ἄγε, Μῶσα λιγεῖται
Ἄρξον ἀοιδᾶς, ἐρατῶν ὕμνους
Σαμιών περὶ παιδῶν ἐρατᾶ φειγγομένα λύρᾳ.

— Στ. 11, Ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι, πγέοντος ζεφύρου, οὐ δὴπουθεν τῆς Ἰωνικῆς Σάμου.] Ἐκ μὲν γάρ τῆς Ἰωνικῆς Σάμου, Εὔροsu, η Ἀπολιώτου χρεία τῷ πλέοντι ἐπὶ Κόρινθον ὁ δὲ ἐκ τῆς Πελοπονησιακῆς Σάμου ἀπαίρων, ἐπὶ ποσὸν μὲν ἀν τοῖς νοτίοις πυεύμασι φέροιτο, τὸ λοιπὸν δὲ, τὸ κατά τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ζεφύρῳ διεπλεύσεται. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Στράβων εἰκότες ἐκ τῶν Στησίχορείων ἐπῶν συμπεραίνει. Ἀλλὰ πῶς ἐν τῇ Ἰωνικῇ Σάμῳ μνῆμα Ράδινης καὶ τοῦ ἐραζοῦ αὐτῆς ἐδείκνυτο; φησὶ γάρ ὁ Παυσανίας (ξ, 5) « Σαμίοις δὲ κατόι-

» τὴν ὁδὸν τὴν ἐς τὸ Ἡράκιον τὸ Ραδίνης καὶ Λεοντίγου μηῆμά ἔστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀνιωμένοις εὐχεσθαι καθέσηκεν ιοῦσιν ἐπεὶ τὸ μηῆμα. » Ή ὅτε προσεποτήσαντο οἱ ἐν Ἰωνίᾳ Σάμιοι τὸ περὶ Ραδίνης ἵζόρημα διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ή καὶ ὁ Σησίχορος δι' αἴγνουσαν, ή ἄλλως, ἐψεύσατο. — Στ. 18, Τὸν Μεσσηνιακὸν.] ΗΔ, ΑΤ, Τὴν Μεσσηνιακὴν. Οὗτοι δὲ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 86), Τοῦ Μεσσηνιακοῦ Πύλου, εἶροκεν, ἀρσενικῶς τοῦνομα καὶ τὸ ἐπίθετον ἐκφίρων τῆς πόλεως. — Στ. 23, Χάκι... πλησίον Λεπρέου, ὅπου καὶ τὸ πεδίον τὸ Αἰπασίου.] Περὶ μάν τοῦ Αἰπασίου, ή ὡς εἰκαζον ἔτεροι, Ἰκαϊσιον, ἐπιλέι τὰ ἀνωτέρω (σελ. 138) σημειωθέντα μοι. Τὸ δὲ Λέπρεον ταῦτὸν ὑπειλήφασι τῇ μετά τὴν ἄλουσιν τῆς Εὔλαζος βαρβάρων καλουμένη Χαϊάπα ό Νέγρος, καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ παρειληφότες Ὀρτέλιός τε καὶ ό ἡμέτερος Μελέτιος. Άλλ' ἵσως ή πάλαι ἐν τῷ Αἰπασίῳ πεδίῳ ίδρυμένη Χάκι εἰς τὴν Χαϊάπαν μετεσχηματίσθη· ἵσως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν πλησίον Λάγαιῶν πετρῶν (ἴδ. ἀνωτέρ. σελ. 138) τοῦνομα προσεκτήσατο ή νέα κατοικία, ήν οὐκ εἰδαί εἰ καὶ γῦν ἔτει Χαϊάπα καλεῖται. — Στ. 28, Ακέδωνε.] Εκ ΔΓ, Ακίδοντε (ἢν ἔτρεψε εἰς τὸ Ακίδωνε, διέττε καὶ Στράβων κατωτέρω, σελ. 93, Ακίδωνα τὴν αιτιατικὴν προήνεγκε), ΑΤ, Κελάδοντε. Παρὰ τῷ Πανασσίᾳ (έ, 5) Ακίδας γράφεται ό Λακίδων, καὶ ό αὐτὸς εἶναι τῷ Ἰαρδάνῃ ὑπελαχυνθέντο πρός τιναν.

ΣΕΛΙΔ. 89, στ. 10, ΡΕΪ δὲ παρὰ Φιγαλίαν, ΚΑΘ' Ό κ. τ. λ.] Γραπτέον ἵσως... ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΩΣΙ ΚΑΘ' Ό, τουτέστιν ἐμβάλλει εἰς τὴν Θάλασσαν, καθ' ό μέρος οἱ Πυργίται γείτνιῶσι τοῖς Κυπαρισσιεῦσιν· ή συντομώτέροιν, τὸν αὐτὸν σώζοντας νοῦν, ΕΚΡΕΪ δὲ παρὰ Φιγαλίαν, καθ' Ό.—Στ. 11, Κυπαρισσιεῦσι.] ΗΔ, ΑΤ, Κυπαρισσεῦσι. ίδ. ἀνωτέρ. σελ. 137.—Στ. 19, Παραπλέοντε τὸ Κορυφάσιον.] Ἰσως ἐξερρόνη τοῦ χωρίου ό σύνδεσμος, γραφομένου πρότερον, Παραπλέοντε καὶ τὸ Κορυφάσιον, ἵνα δέ, ἐπὶ τὸν Μεσσηνιακὸν Πύλον καὶ τὸ Κορυφάσιον παρὰ τὴν γῆν πλέοντε. — Στ. 20, Ομονύμως τῇ Πυλεακῇ. Εῖτι δέ καὶ ΠΛΑΤΑΝΩΔΗΣ, ἀφ' ής κ. τ. λ.] Οὗτε τὸ Πλατανώδης ἐρέωται, οὖδ', ὅπερ εἰς τὴν ἐκείνου χώραν ὑπελαχόν τινες θετέον εἶναι, τὸ Πλατανώδης. Οὐδέτερον γάρ τούτων κύριον εἶναι θύναται κώμης, ή πόλεως, ὄνομα, καίπερ ἀπαξιπάντων καὶ μεταφραζόντων καὶ Γεωγράφων (οἵσπερ κάγια ἡκολούθησαν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει) κυριωνυμικῶς ἐκδεξαμένων τὴν λέξιν. Άλλ' ἔστι μᾶλλον ἐπίθετον εἶναι τῆς προηγησαμένης πόλεως Εράγας, γράψαντος

πᾶλι τοῦ Στράβωνος, Ὅμωνύμως τῇ Πυλιακῇ (ἴσ. γρ. Τριφυλιακῇ)· ἔτι δὲ πλαταμώδης ἀφ' ᾧς. Λείπεται δὲ τὸν νοῦν γνῶναι τοῦ, Πλαταμώδης· ὅπερ ταῦτον ἵσως ἐνθάδε σημαίνει, ὃ καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ ὄνομα, Πλαταμών. «Πλαταμών, τόπος πλατύς» καὶ μέγας ἐπιθελάττιος (γρ. ὑποθελάττιος)· οἱ δὲ, λεωπετρίχ· οἱ δὲ, «ὅλισθηρά πέτρα,» φησὶν Ήσύχιος· κατὰ δὲ τὸν Γαληνὸν, «Πλαταμών, ὑφαλος πέτρα, λεία [καὶ] ταπεινή, περὶ δὲ πλατύνεται τὰ κύματα.» Σουίδας δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰγαλοῦ τάττεσθαι λέγει τὸν Πλαταμώνα. Εἴη ἀνοῦ, κατὰ τάδε, ἡ Εράνα ἀλιτευῆς οὗτως, ὡς ἐπὶ πολὺ τῆς θελάσσης παρεκτείνεσθαι αὐτὴς τὸν λιμένα ὑφάλοις λίσις πέτραις κατάσικτον, καὶ εἰς αἰγαλὸν μεταβάλλεσθαι ἐν τῷ τῶν κυμάτων ἀποχωρήσει.—Στ. 26, Αλλα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Άλλο.

ΣΕΛΙΔ. 90, στ. 8, Οἱ δὲ Πύλου κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 591.

—Στ. 12, Θάψυριν... Οἰχαλιηὸς.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκ τὰς δέκα ταύτας λίξεις, τῶν προτέρων ἐκδόσεων τὸ Αὐτόμεναι μόνον τοῦ πέμπτου σίχου ἔχουσῶν.—Στ. 17, Ἐτι δέ τις κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, χ, 711.

—Στ. 27, Θρυύεσσαν τὸ Επιτάλιον φασιν, ὅτι πᾶσα μὲν αὐτὴ ἡ χώρα θρυώδης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ...ὅτι πᾶσα μὲν ἡ αὐτὴ χώρα θρυώδης. Θρυώδης δέ ἔτι, σχοῖνων μετή θρύον γάρ ὁ σχοῖνος, ἡ γοῦν εἰδός τε σχοῖνου, ὅπερ ἡ συνήθεια βροῦλον καλεῖ. Κατὰ δὲ τὸν Ετυμολόγον (σελ. 456), καὶ Θρύσιος, ἀρσενικῶς λέγεται. Διὸ καὶ τὸ Επιτάλιον Ζεύνκιο ιδιωτικῶς ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καλεῖσθαι φησιν ὁ Ὁρτέλιος, παρὰ τὸ ιταλικὸν Gionco, τὸ δηλοῦν τὸν σχοῖνον, τῶν Ενετῶν ἵσως θεμένων τοῦνομα, ήντικα τὴν Πελοπόννησον κατεῖχον.

ΣΕΛΙΔ. 91, στ. 4, Εἴτι δέ τις... ἡμαδόεντος.] Ἐκ ΔΓ ἀνεπληρώθησαν οἱ σίχοι, τῶν προτέρων ἐκδόσεων ταῦτα μόνα φερούσῶν τὰ ρήματα, Θρυύεσσα πόλεις, αἴπεῖα κολώνη.—Στ. 7, Τῆς Νέδας.] Τῆς ἔτι καὶ νῦν Νέδας, ἡ Νεδίνας καλουμένης· ἔτερος τὸν νῦν ὄνομαζομένου Σαμάρη ποταμὸν, τὴν πάλαι Νέδαν εἶναι φασι.

—Στ. 9, Όμωνύμως μὲν οὖν, ὄμοιος δὲ νῦν κ. τ. λ.] Οὐ πάνυ σαρῶς ἐκπέφραζει τὸ χωρίον. Ἱσως ἐγέγραπτο, Όμώνυμος μὲν, ὄμως δὲ νῦν, ἡ Όμώνυμος μὲν οὖν ἦν, ὄμως δὲ νῦν, τουτέστι, ἡ Μεσσηνικὴ πόλις ὄμώνυμος ἦν τῇ Τριφυλιακῇ, Κυπαρισσῆς καλουμένη· ὄμως δὲ νῦν κάκιστη, ἥγουν ἡ Τριφυλιακή, Κυπαρισσία ὄνομάζεται, καθάπερ ἡ Μεσσηνική. Στέφχνος δ' ὁ Βυζάντιος τὴν Τριφυλιακήν Κυπαρισσίαν τὴν αὐτὴν εἶναι βούλεται εἶναι τῇ Εράνῳ, ἀπενκυτίως τῷ Στράβωνι. Καὶ Παυσανίας μὲν (δ', 36) τὴν Μεσση-

νακήν πόλεις, Κυπαρισσιάς, Θηλυκῶν καὶ πληθυντικῶς ὄνομάζει, Πτολεμαῖος δὲ (^{γ'}, 16), Κυπαρισσους, ἀρσενικῶς καὶ πληθυντικῶς παρ' οὐδετέρῳ δὲ μητρονυμεύεται ἡ Τριφυλιακὴ Κυπαρισσία.—Στ. 14, Ἀγγίαλον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 697.—Στ. 15, Εἴτι δὲ δρυμῶδες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς εδὲ καὶ δρυμῶδες.—Στ. 18, Ἔλις τ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 584.—Στ. 19, Ἐλσίας.] ΗΔ, ΑΤ, Ήλσίας. Ιδε τὰ σημειωθέντα μοιὲν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσσει.—Στ. 21, Πεδίον.] Ἰσ.γρ. Πόλιεν. Οὗτω γάρ ὄνομάζει καὶ Παυσανίας (^{δ'}, 33) τὸ Δώριον, οὐ τὰ ἔρείπια μόνα ἐθεάσατο ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ περὶ τὸν ποταμὸν Ηλέκτρου, καὶ ὅπου φησὶ τὰ κατὰ τὸν Θάμνον συμβῆναι, απέναντιώς τῷ Στράβωνι. Οὗτος γάρ περὶ τὸν Ἀλφειὸν τιθησι τὸ Δώριον. Εἴτι δὲ οὖν νῦν ἐν τῷ νεωτάτῳ τῆς Πελοποννησικῆς γεωγραφίας πίνακι Κόμη, καλούμενη Δῶρι (Dori), πρὸς τῷ Ἀλφειῷ, καὶ ἐτέοιχ σχεδόν τε ὁμώνυμος (Dsori) ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ, οὐ μακράν τοῦ Παυσανίου ποταμοῦ.—Στ. 26, Εἰς τὸ Δώριον.] Οὐ πιθανὸν, ἐν ᾧ τῇ Γεωγραφίᾳ κοινῶς σχηματίσαντα τὴν, Εἰς, πρόθετεν τὸν Στράβωνα, ἐνθάδε μόνον τὸν Ἀττικὸν προελέσθαι τύπον· εἶτα μέντοι κατὰ χώραν, διὰ τὸ παρ' ἀπασιν οὕτω φέρεσθαι.

ΣΕΛΙΔ. 92, στ. 8, Ἄγγελος πέμπεται.] Ιδε Ὅδυσσ. γ', 423.—Στ. 11, Παρατρέψαντα.] Ιδε Ὅδυσσ. δ', 199.—Στ. 14, Βάν δὲ παρά.] Ἐκ τῆς Ὅδυσσείας, δ', 295.—Χαλκίδα καλλιρέεθρον.] Ταῦτο τοῦτο τὸ ἔπος παρατιθέμενος ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 234) Στράβων, Χαλκίδα πετρήσσαν γράφει, συγχέας δηλούντει τὸν ποταμὸν, τὴν Χαλκίδα, τῇ πλησίον αὐτοῦ καιμένη ὁμονύμῳ κατοικίᾳ Χαλκίδῃ, περὶ ᾧν εἰρηκεν ἐν τοῖς πρότερον (σελ. 82).—Στ. 16, Φεάς.] Ἰσ.γρ. Φεαῖς. Ιδ. τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσσει.—Ἄγκλομένη.] ΔΓ, Εἴπει γομένη, καθάπερ νῦν φέρεται ἐν τῇ Ὅδυσσείᾳ, δ', 297.—Στ. 18, Μέχρι μὲν δὴ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέχρις μὲν γάρ δὴ.—Στ. 22, Εὑ πορθμῷ.] Ἐκ τῆς Ὅδυσσείας, δ', 671.—Στ. 23, Εὐθεν δ' αὖ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 299.—Στ. 26, Κατὰ νότου.] Εἰς ΕΔ, ΑΤ, Κατὰ νότου.

ΣΕΛΙΔ. 93, στ. 3, Εἴτ' οὖν.] Ἐκ ΔΓ (ἢ συγχέει καὶ τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον), ΑΤ, Εἰ γοῦν. Τὸ δέ ἔτερον ἀποδοτικὸν, Εἴτε, ἐμφανιζεται κατωτέρω (στ. 13) διὰ τοῦ, Καὶ μὴν εἰ καὶ πάλιν.—Στ. 7, Πρῶται μὲν αἱ.] Ἐκ ΔΓ προστίληφε τὸν σύνθεσμον.—Στ. 15, Εἰ καὶ πάλιν.] Ἰσ. ἀγένγραπτο, Εἴτε πάλιν.—Στ. 16, Τετρακοσίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεσσαρακοσίων.—Στ. 20, Καὶ τόπους τεύτων

τοὺς μεταξύ· ὑζερον δ', εἰ ἄρα, κάκείνων.] Ἐκ ΔΓ (συνάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Καὶ τοὺς τόπους τούτων τοὺς μεταξύ, καὶ τὰς μεταξὺ χώρας ὑζερον δὴ ἄρα κάκείνων.

ΣΕΛΙΔ. 94, στ. 1, Τὴν Πυλίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν Πύλου.—
Στ. 8, Πεντήκοντα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, λ', 678.—**Στ. 16, Γενιμένης.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γεγενημένης.—**Στ. 24, Εὐθειες πρὸς τὸν κ. τ. λ.]** "Id. Ἰλιάδ. λ', 726.—**Στ. 29, Πέτρος τ' αἰλευτης.]** Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, λ', 757.

ΣΕΛΙΔ. 95, στ. 5, Ήλιακόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ήλιακόν.—**Στ. 12,**
Χρεῖς μέγ' .] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, λ', 598.—**Στ. 17, Επηρχε.]** ΗΔ, ΑΤ,
Υπηρχε.—**Στ. 21, Επηρχ.ν.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Υπηρχεν.

ΣΕΛΙΔ. 96, στ. 15, Νέδωνος.] Ετερος οὗτος ποταμὸς παρὰ τὸν
 Σηλυκῶς καλούμενον, Νέδαν, καθάπερ διατέλλει Στράβων εὐ τοῖς
 ἔτης (σελ. 105).—**Στ. 16, Επηρχεν.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Υπηρχεν.—
Στ. 19, Καὶ πάνθ'.] Οἱ ἀρχαῖοι Λατινοὶ μεταφράστης ἔσικεν ανέγνω-
 σίναι, Καὶ πάσας.—**Στ. 20, Περὶ τῆς Ολυμπίας.]** Σώζεται γὰν
 τὰ τῆς Ολυμπίας ἐρείπια περὶ τὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλούμενον τέ-
 πον Μεράκαν, ὡς φασιν εἰ νιώτεροι περιηγηταί. Ἰδὲ τὸν κατὰ τὸ
 1814 ἔτος ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ συφοῦ Γεωγράφου, Βαρβίου τοῦ Βο-
 κάγου, γεωγραφικὸν πέντακα τῆς Πιλοπούνησου.—**Στ. 21, Πισσάτιψ.]**
 Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πισσάτιεδε.—**Στ. 22, Τρικκοσίους.]** Ετεροι δὲ μακρῷ
 ἐλάττονας σαδίους ἀπέχειν τῆς Ήλιάδος τὸ ιερὸν ἔφησαν. "Ιοὺς ταὶς
 μειωθέντα ὑπὸ τοῦ Ιερομανοῦ ἐκδότου.—**Στ. 25, Αγριελαῖων.]** Οὐτως
 ὄρθως παρ' ἀπαστ. "Id. ἀνωτέρ. σελ. 136.

ΣΕΛΙΔ. 97, στ. 2, Τῶν πάντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν ἀπάντων.
 —**Στ. 11, Τὰ μέτρα τοῦ ξοάνου, καὶ Καλλίμαχος... ἐξεῖπε.]** Ιωας
 ἐγέγραπτο, Τα μέτρα τοῦ ξοάνου, ἀ καὶ Καλλίμαχος... ἐξεῖ-
 πε. Τοιαύτην γοῦν τενά γραφὴν ὑπονοεῖν παρέχουσεν ἡ τε κακὴ ΔΓ...
 Καλλίμαχος ὁ... ἐξεῖπε, καὶ ἡ εὖ μᾶλλον πιστὴ ἀρχαῖα μετάφρα-
 σις Λατινικὴ, e quibus Callimachus, ὅπερ ἐσιν, Εἴ δὲ Καλλί-
 μαχος.—**Στ. 12, Πάναινος... ἀδελφιδοὺς ὡν αὐτοῦ.]** Πλαυσινίας
 μάντοι (έ, 2) καὶ Πλινίος (lib. XXXV, 24) ἀδελφόν φασι γεγονέναι
 τὸν Πάναινον τοῦ Φιεδίον.—**Στ. 13, Πρὸς τὴν τοῦ ξοάνου θιά τῶν**
χρωμάτων κόσμησιν.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου (πλὴν ἐνὶς συνδέσμου
 φέρει γάρ, Πρὸς τε τὴν τοῦ), ΑΤ, Πρὸς τε τὴν τοῦ ξοάνου
 κατασκευὴν διὰ τὴν τῶν χρωμάτων κόσμησιν. Συνάθετο δὲ
 πιας τῷ ἀντιγράφῳ μου καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατīνος μεταρράτης. Άλλ' οὐα-

ἢν ἑτέρα γυναικωτέρα γραφή, Πρός τε τὴν τοῦ ἔοάνου κατασκευὴν, καὶ τὴν τῶν χρωμάτων κόσμησιν, ὥνπερ ἐξέφρασεν ὁ Ἰταλὸς μυτοφραζῆς, nel fabricare la statua, e nel adornarla con accommodati col.ri.—Στ. 16, Ἀπομνημονύουσε δὲ καὶ.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου προσειληφα τὸν δεύτερον τῶν συνθέσμων.—Στ. 18, Μέλλοι ποιεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέλλει ποιήσειν.—Στ. 20, Ή, καὶ κυανέησιν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, α', 528.—Στ. 23, Καὶ τῶν ὄφρύων· ὅτε προκαλεῖται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τῶν ὄφρύων, προκαλεῖται.—Στ. 26, Καὶ ἐπὶ τῆς Ἡρας... πρέπου φησί γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἐπὶ Ἡρας... πρέπον· ἔφη μὲν γάρ.—Στ. 28, Σείσατο.] Τὰ πλεῖστα τῶν ἀντεγράφων, Εἰσατο. Εἴτε δὲ τὸ ἔπος ἐκ τῆς Ἰλιάδος, 9', 199.—Στ. 29, Επ' ἐκείνης συμβάν ὅλης κινηθείσας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επ' ἐκείνη συμβάν ὅλη κινηθείση.

ΣΕΛΙΔ. 98, στ. 6, 27 καὶ 30, Αὐγέας... Αὐγέαν... Αὐγέα.] ΔΓ (Οὐκρεικώτερο, εἰς ἑνὸς μόνου ἀντεγράφου), Αὐγείας... Αὐγεέαν... Αὐγεία. "Ιδε τὴν σημείωσιν τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου, τόμ. 3, σελ. 53.—Στ. 7, Τρεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρώεις.—Τετταράκοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τετταράκοντα· καὶ οὗτος ἔγραψε σχεδόν τι ἀπανταχοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὀνόμασι, τὴν διὰ δύο τῷ γραφήν προελόμενος τῆς διὰ δύο σ, διὰ τὸ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ἀντεγράφων αυτῷ φέρεσθαι.—Στ. 14, Ο Όλυμπιακός.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸ ἀρθρον.—Στ. 20, Δὲ πίεισθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ τῆς πίεισθαι.

ΣΕΛΙΔ. 99, στ. 4, Καὶ γάρ τῷ χρείος μέγ' ὄφειλετ' ἐν Ἡλιάδε δίην.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ γάρ τὸ χρέος ὄφειλεται ἐν Ἡλιάδε δίην· ἐτεί γάρ Όμήρου τὸ ἔπος (Ιλιάδ. λ', 698), ὅπερ οἱ πρὸ ημῶν οὐ διέτειλαν τῶν ῥημάτων τοῦ Στράβωνος. ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου) Καὶ γάρ τὸ χρείος ὄφειλετ' ἐν κ. τ. λ.—Στ. 19, Λεπρεάταις ω̄ κοινωνήσασι τοῦ πολέμου.] Ἐκ τοῦ Γερμίου Πλήθωνος, ΑΤ, Λεπρεάταις κρατήσασι πολέμῳ.—Στ. 20, Οσας γ' ἐώρων.] ΗΔ, ΑΤ, Οσας δ' ἐώρων. ΔΓ, Οσας ἐώρων: (τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον) Οσας τ' ἐώρων.—Στ. 21, Καὶ φόρους.] Ἐκ ΔΓ, προσειληφα τὸν σύνθεσμον.

ΣΕΛΙΔ. 100, στ. 2, Πολλάκις νομίζουσε καὶ τὰναντία λέγειν.] ΔΓ, Πολλὰ καὶ νομίζουσιν, ὡς καὶ τὰναντία λέγειν· ὅτεν ὄφιμόν εἰσιν ὁ Κασσίδων μεώρεων πάλαι, Πολλὰ καὶ νίζουσιν, ὡς κ. τ. λ. εἶτα μεταμελόμενος ἐπέστρεψεν εἰναὶ ἐλεγε τὴν γραφήν κατὰ γράφην, ἐκλημβάνοντας τὸ Νομίζουσιν ἐπὶ τοῦ εἰώθασιν. Αὐτὸς δ', ἀποδεξάμενος